

Kommunizmus újracsomagolva

2020 április 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nemcsak járványveszély van, hanem kommunistaveszély is.

Els?re nem t?nik összemérhet?nek a két fenyegetés, pedig hasonló méret?ek és veszélyesség?ek. A koronavírus-járvány egyszer elmúlik, míg a kommunisták utána is velünk maradnak. Az ? terepeik mindig is a válságok sújtotta társadalmak voltak, a járványt követ? gazdasági válság idején pedig mindent meg fognak tenni azért, hogy destabilizálják Magyarországot és persze Európa mindegyik nem kell?en liberális országát.

A kommunisták annyit újítottak a harmincas évek „sikeres” forradalmi harcai után, hogy most nem a szocializmus szükségszer?ségér?l papolnak, hanem a végtelenül kiterjesztett liberális emberi jogok érvényesülését kérik számon a járvánnyal küzd? kormányokon. Harcuk mostani célja az ultraliberális jogállam kiépítésének meggyorsítása, amely az emberi jogok további b?vítésével kezel minden válságot, mind a valódiakat, mint a koronavírus-járvány, mind a liberálisok által kitaláltakat, mint amilyen a n?k brutális elnyomása vagy a holnap bekövetkez? klímakatasztrófa. A kommunisták arra számítanak, hogy a válságkezelésbe belebukó liberálisok helyére beülhetnek a hatalomba, és a már kiépített, a szólásszabadságot brutálisan korlátozó liberális rend?rállamot könnyedén felhasználhatják nemcsak az általuk elképzelt végletes jogegyenl?ség, hanem a gazdasági és politikai egyenl?ség er?szakos létrehozására is.

A magyarországi szólásszabadságnak hála ilyesmikr?l és bármilyen, a hatalom er?szakos megszerzésér?l szóló fantáziájukról szabadon beszélgethetnek az online szubkultúrájukban, amely sajnos jócskán népszer? a fiatalok és az egyetemisták körében. A magyarországi kommunisták (mert magyar hazafiaknak nevezni ?ket mégse lehet ugyebár) lehet?ségként tekintenek a koronavírus-járványra és az azt követ? gazdasági nehézségekre, úgy gondolják, nem követhetik el azt a hibát, amelyet el?deik 2008 után elkövettek. Akkor ugyanis elmaradt a globális kapitalizmus megdöntése, pedig akkor nem küls? esemény, hanem a kapitalizmus bels? tényez?i okozták a válságot.

A Mérce nev? kommunista online újság szerz?je, Szilágyi Botond nemrégen azt fejtegette, hogy a korlátozó intézkedések, amelyek a magánéletben korlátozzák az emberek érintkezését, de lehet?vé teszik azt valamelyest a termelés és az ellátás (az ? szóhasználatában „fogyasztás”) fenntartása érdekében, kapitalista ármányok csupán. Szerz?nk egyetért?leg idézi egy b?n- és eszmetársának gondolatait: „A politikai er?knek fenn kell tartaniuk a gazdasági m?ködést, egyrészt azért, mert egy krach valószín?leg politikai hatalmuk elvesztésével járna, másrészt azért, mert a társadalom (és a politikai szerepl?k) olyannyira függnek a gazdaságtól, hogyha ez megáll, maga a társadalom szétesik. Nem objektív szükséglet tehát a business as usual fenntartása, hanem társadalmi szükséglet.”

Vegyük nagyon komolyan ezt a szöveget, mert világosan látszik, hogy kikkel van dolgunk! A kommunisták természetesen nem beszámíthatóak, de ennek az új generációnak a kíméletlensége egészen megdöbbent?. A gazdaság m?köd?képessége szerintük nem objektív létszükséglet, hanem társadalmi szükséglet csupán, így – nyilván az emberek szabadsága érdekében – az állam inkább a szabadság kikényszerítésére használja a hatalmát és ne a gazdaság m?ködésének meg?rzését kényszerítse ki. Szerz?nk teljesen nyíltan kimondja, hogy a szabadság fontosabb, mint a túlélés. Mindez persze társul a koronavírus-járvány bagatellizálásával és relativizálásával, hiszen a fiatal szerz? nem a veszélyeztetett korcsoport tagja, illetve azzal a megállapítással, hogy a járványra adott reakció csak a kormányok eszköze hatalmuk megtartására.

Mindezt persze olyan ideológiai maszlag felhalmozása közben állapítja meg, amely az ötvenes évek kommunista szakzsargonjának szellemi színvonalát tükrözi. Az ötvenes évek kommunista értelmiségéb?l kin?tt liberális egyetemi elit ezen a színvonalon volt képes az unokáit és a dédunokáit kiképezni kommunistának. És amikor már azt hisszük, hogy kell?en elképedtünk, szerz?nk nemes egyszer?séggel Mao Ce-tungra és az elveire hivatkozik, aki nyilván a mai Kínában nem ismerné fel az ? csodálatos szocializmusát.

Majd Slavoj Žižek szlovén filozófusra hivatkozik, aki szerint megoldást csak valamiféle kommunizmustól várhatunk, ami alatt csupán annyit ért, hogy „nem piaci és nemzeti érdekeket kell figyelembe vennünk, hanem a nemzetközi szolidaritás alapján állva kell kezelnünk a helyzetet: árakra és határokra tekintet nélkül kell az emberiség számára elérhet? er?forrásokat mozgósítani és elosztani úgy, hogy az aktuális szükségleteket kielégíthessük”.

Azt persze homály fedi, hogy ezekr?l a prioritásokról ki dönt, kik és hogyan veszik el azoktól a forrásokat, akik jogszer?en rendelkeznek azokkal. Képzeljük el, hogy az Európai Bizottság lélegeztet?gépeket csoportosít át mondjuk Lombardiába Budapestr?l, mert ott nagyobb szükség van rájuk, különben is, Magyarországon több lélegeztet?gép van lakosságarányosan, mint Olaszországban. Egy DK–Momentum-kormány természetesen simán belemenne ilyesmibe, de sem egy felel?s magyar, sem egyetlen felel?s más nemzeti kormány nem merészelne

ilyesmit megtenni, miközben a saját állampolgárainak az életér?l van szó.

A kommunisták f? célpontja természetesen a „nemzeti burzsoázia” lesz, abban a szokásos kommunista felfogásban, hogy a kis- és középtulajdonosoktól is elvesznek mindent. Az újítás az, hogy a globalizmusért, az egységes világkormányzásért (és a klímakatasztrófa ellen) vívott harc jegyében a multinacionális vállalatok jogait és vagyonát majd meghagyják, mert azok ugyebár globális szinten, a világliberalizmussal együttm?ködve küzdenek az egyenl?ségért, a szabadságért és a testvériségért.

A kommunisták az Európai Uniót is ilyen szervezetnek gondolják, a liberálisok nagy európai közösségének, amely már el?képe egy világforradalomnak, egy világkormánynak. Ehhez képest az EU bénultsága azt mutatja, hogy a nemzeti kormányok együttm?ködése nélkül, igazi vészhelyzetben Európában nagyon gyenge az unió hatalma. Minden kormány azonnal nemzeti megoldásban gondolkozott a járvány felbukkanásakor. Abból az egyszer? okból, hogy legitim módon és a szükséges gyorsasággal csak a saját területi joghatósága alatt képes mobilizálni az er?forrásokat. Az emberek csak értelmezhet? határokon belül akarnak szolidárisak lenni. És minden kormány tudja, hogy a fejével felel a hatékony cselekvésért, széls?séges esetben akár ténylegesen az életével. Ennyit az Európai Birodalomról, a nagy liberális és egyébként most már kommunista álomról is.

Az Európai Unió, ahogyan a migránsválság idején cs?döt mondott, úgy vált szintén azonnal láthatatlanná a koronavírus-járvány elején, megmutatva a nemzetek feletti hatalmi formák teljesen virtuális voltát.

Botond Bálint

A szerz? szociológus

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló